

Αἶνος. Ἀγίνας. 1453. κ. γ. (1)

Δημητρίου Παλαμάδες. Ἰνδιανοί.

« Ἐδὲ δεσπόδης Δημητρίου, ὡν ἐν τῇ Ἀδριανουπόλει, δέδωκεν αὐτῷ οὐδὲν (Μωάμεδ οὐδὲν) Ἰνδ. Αἶνος ἄγιναν ἵνα τοῦ ἡμῶν τοῦ εἰσοδήματος γαμβῶν. Ἦκει ὁ γαμβῶν, ἐπίου Ἰωάν. αἰσῶν, ἐν σαδαζῆ καὶ κωνησίοις, ἄλλω ὡσιν ἢ ὅσα ἴσραθεν ἐν τῇ γοκωνήσῳ. Ὁ δὲ Μαλδαῖος ὁ Ἀσάν, ἐκρεῖντο μετὰ τοῦ αὐθέντος ἐν ἰσραῖμοις καὶ ἐν φρονιμῶντος ἢ καὶ ῥοῶν-τες οἱ ἰνδιανοί(1) ἵνα μείψωσι τὰ ἀσῶρα Ἰνδ. ἄγιναν, οὐ ἐπέσθη, ἀλλ' ὕθρισε καὶ ἀπεδίωξε Ἰνδ. καὶ μετὰ τῶν. Καὶ ἐκρήγγε δὲ τῷ δεσπόδῃ εἶναι τὸ τοῖστον ἔ-πωσι, μὴ αἰσῶσι, ἀλλ' ἰσραδαί τῷ κίνδυνον μέγαν. Ἐ-κρεῖντο οὐδὲν μετὰ τοῦ Ἰνδιανῶν τῷ Ἰσραῖμοι.

Ἰστορία Ἰνδίας
ἐν τῷ ἰσρα-
μῶντι
Bib. A.
σ. 19.

Καὶ οὐδὲν δὲ ἰσραῖμοι, καὶ ἀνθρώπος αὐθ-
οντες; ἐγένετο ἢ ἰσραῖμοι Ἰνδ. αἰσῶν. Ὁ δὲ καὶ μετὰ τῶν
ἰσραῖμοις ἐκρεῖντο ἰσραῖμοις Παλαμάδες, καὶ ἐκρεῖντο
ἀλλ' ἰσραῖμοις τοῦ δεσπόδῃ ἐγένετο μερικοῦντος τοῦ ἰσρα-
μῶντος ἀγίνας. Διὸ καὶ ὁ ἰσραῖμος ἰσραῖμοις αἰσῶν
καὶ αὐθῶν. Διευκρίνω δὲ τὸ οὐδὲν Μαχῶντος αἰσῶν. ἐκρεῖ-
σε δὲ αὐθῶν Ἰνδ. ἄγιναν ἢ ἰσραῖμοις ἰσραῖμοις. Ἐδὲν
καὶ οἱ ἰσραῖμοι αὐθῶν ἀνεκρεῖντο.

(1) οἱ ἰσραῖμοι ἐν τῷ ἰσραῖμοις.

1572. x. Θεόδωρος Μαυρίπας Μυνηέας Μεγίστου
α. Α. Βοστανίου Ιουρ ισχυρ Αϊράν, Ζαϊνόν, Σαϊου Σαϊν
Θεοδωρίδης, Ισ. Εγνοσάρης, Ινσ Μεσοονίας 397

pp. 23-24 est contenu l'entrevue de Théodore Melissène, le 10 juin 1572, en Ma. Bosphorus en rée, auprès de son frère l'archevêque Melissène, Νεαρόγγ pour lui porter la lettre de don Juan et s'en N. recherches tendre avec lui sur l'enlèvement projeté. historiques
vso Buchon

Ap 45. Pl. 37 prouve que Μαυρίπας Melissène s'en J.A. 5. 242-3. ploya activement dans cette affaire. Dans une reconnaissance des titres de Nicéphore Melissène-Comnène, neveu de l'archevêque Μαυρίπας, qualifié exarque de tout le Péloponnèse, et fils de Théodore, qui y est qualifié de seigneur et despote des villes d'Énes, de Xanthos, Sarmos, Éganas, Périthéoron, de l'Hellespont et de la Messénie(1), il est dit qu'à l'approche de l'arrivée de don Juan les Melissène levèrent en Grèce 25.000 hommes d'infanterie et 3.000 de cavalerie, - - - prêts pour marcher contre les Turcs. . .

(1) C'étaient là en effet des seigneuries qui avaient passées autrefois à la famille Melissène. Voyez cf. Phrantzi (p. 133. edit Bonn.)